

SOIR BLEU:

FADE IN FROM BLACK:

EXT. AUTO - AVOND:

donkere randen

De camera kijkt naar een lege autosnelweg tot plots een auto voorbijrijdt, niet al te snel. Dan flitst het beeld naar een close-up van een blonde, magere jongen, genaamd Jef, die zonder emotie rijdt. Een druppel zweet glijdt over zijn voorhoofd. Hij staart gewoon voor zich uit naar de lege baan en vergelijkt het met zijn gedachten. Hij volgt braaf de lijnen en snelheden. En hij ziet in de verte een tunnel afkomen.

CUT TO BLACK:

FADE IN:

INT. SLAAPKAMER - NACHT:

De camera volgt een lichtstraaltje dat door een gleufje van een bijna-gesloten deur schijnt. Een bed komt tevoorschijn waar Jef in ligt en de camera gaat langzaam naar hem toe. De lichtstraal schijnt op zijn gezicht. Zijn ogen zijn wijd open en hij staart naar het plafond. De kamer is leeg. Hij denkt over niets. Hij voelt zich zo klein. Het is doodstil. Jef beweegt even waardoor het licht recht in één van zijn ogen schijnt. Het bed lijkt plots weg te vallen en hij zweeft even in totale duisternis, maar nog steeds wordt hem één lichtstraal gegund. Hij doet geen poging om vat te krijgen op wat er aan het gebeuren is. Zo zweeft hij even tot hij zijn ledematen laat hangen. Wanneer hij zijn ogen sluit, valt de jongen in het duister.

CUT TO:

INT. TRAM - OCHTEND:

De camera staat in het gezicht van Jef. Hij kijkt met lege ogen naar zijn gsm. *De camera gaat langzaam naar achteren* en toont de mensen naast Jef die hetzelfde doen. Er volgen ook flitsen van voetstappen van de mensen rondom Jef. Er is een constante stroom op de tram. De camera flitst naar een zijbeeld, waardoor iedereen op één lijn zit achter Jef. Er staat één jongen recht en stapt uit de lijn en uit het beeld. Dit is K. Jef staat ook op en stapt door de deur uit de tram en zo ook uit het beeld.

CUT TO:

INT. METRO - OCHTEND:

We zien Jef in de massa uit een metrostation lopen. Hij gaat op in de wereld rondom hem. Hij durft niet al teveel rond te kijken. Een muzikant zit ergens neer, maar Jef negeert hem. We horen de man maar zachtjes spelen. Jef kijkt naar de grond en al wandelend verlaat hij het beeld.

CUT TO:

INT. KLASLOKAAL - DAG:

We zien Jef intensief kijken naar het schoolbord, terwijl hij druk op een blad voor zich noteert. Er is geen verschil te zien tussen hem en de andere leerlingen. Wanneer de bel gaat, verdwijnt hij in de massa op de gang. *De camera volgt hem even in een trackshot*, maar plots gaat Jef op in de groep.

CUT TO:

EXT. AUTOSTRADE - VALAVOND:

De camera toont Jef in de verte die over een heuvel met een boom wandelt met een autostrade en de zakkende zon achter zich. Hij passeert er zonder echt rond te kijken. Het is wel duidelijk dat het herfst is door de bladeren en kalere takken. *De camera volgt zijn silhouet even in een zijdelingse trackshot.*

CUT TO:

EXT. STRAAT - AVOND:

De camera volgt Jef vanuit de lucht. Hij loopt in het midden van het beeld. Er lopen maar een paar andere mensen rond. De camera flitst naar een close-up van zijn gezicht en *volgt hem in een trackshot.* De oranje straatlichten verlichten zijn pad, terwijl hij gefocust naar de weg kijkt. De lichten geven zijn gezicht om te beurten definitie. Hij kijkt geen seconde rond. *De camera stopt, draait mee met Jef die voorbij wandelt en we zien hem verdwijnen in de verte.* Voor een seconde flikkert er een straatlamp boven de camera.

CUT TO:

INT. EETKAMER - AVOND:

De camera kijkt door een deur en we zien Jef aan de kop van een tafel zitten. *De camera wandelt door de open deur de eetkamer binnen.* De tafel ligt vol met eten en het wordt opgeschrobd door zijn familie. Er hangt een dure luster die de tafel en de gezichten doet oplichten. *De camera komt steeds*

dichter en dichter naar het gezicht en de handelingen van Jef die het voorbeeld van zijn familie volgt.

CUT TO:

INT. SLAAPKAMER - NACHT:

De camera toont een bovenaanzicht van de slaapkamer, terwijl Jef binnenkomt. Hij begint zijn deur te sluiten, maar laat nog een gleufje open voor licht. Hij volgt het lichtstraaltje vervolgens tot in zijn bed en trekt de lakens over zich. Hij blijft op zijn rug liggen en staart naar het plafond/de camera. Er mist iets... Er is een verlangen naar meer, maar ze is nog onbekend.

CUT TO:

INT. AUTO - NACHT:
donkere randen

Jef grijpt zijn stuur wat steviger vast. Hij ziet plots net voordat hij de tunnel binnengaat, iets opduiken en door het verschieten rijdt hij met zijn auto tegen de muur.

CUT TO:

INT. TRAM - OCHTEND:

De camera start van de andere kant van de tram en beweegt langzaam naar Jef. De andere mensen zijn een timelapse en ze zijn dus gereduceerd tot lijnen, maar hij niet. Jef kijkt naar zijn gsm, alsof hij geen deel uitmaakt van het geheel. De camera blijft inzoomen tot we alleen nog maar de twee ogen van Jef zien. En plots kijkt hij op.

CUT TO:

INT. TRAM - NACHT:

Jef lijkt moe. Er is niemand rond hem te zijn. De camera zoomt een beetje uit en we zien dat het donker is geworden buiten. Vervolgens draait de camera en toont nu ook K die tegenover Jef zit. Ze kijken naar elkaar en ze blijven kijken. Er lijkt iets te ontstaan in de ogen van Jef. De camera verplaatst zich tot achter Jef en kijkt over zijn rug naar de jongen voor hem op de plaats waar het spiegelbeeld van Jef zou moeten zijn. K zet zich plots recht.

CUT TO:

INT. SLAAPKAMER - NACHT:

De camera kijkt langs boven naar een leeg bed waar een lichtstraal op schijnt. De lakens liggen in de war. De camera

kantelt en we zien iemand achter een computer zitten. De camera flitst naar een close-up van het gezicht van Jef waarop verschillende vormen spelen met elkaar. De camera zoomt verder in op de ogen. Ze stralen fascinatie uit, terwijl ze de beelden opnemen. Een traan glijdt over zijn wang en de camera gaat steeds dichterbij. Zijn waterige ogen weerspiegelen het innerlijke vuur dat wordt aangewakkerd. Hij sluit de deur achter zich en staart weer naar het beeld.

SMOOTH CUT TO:

INT. KLASLOKAAL - DAG:

De camera zoomt terug uit en we zien Jef naar buiten kijken uit het klaslokaal, precies verloren in zijn eigen gedachten. Er hangen wallen onder zijn ogen. De zon schijnt op zijn gezicht en hij lijkt te genieten. De camera draait en toont een boom die weer begint te bloeien.

CUT TO:

EXT. BOS - NAMIDDAG:

De namiddagzon schijnt op het gelaat van de twee jongens terwijl ze beiden op de grond in een bos zitten. Ze zijn niet bang om op het zand te zitten en de bomen omringen hun. Het beeld is heel licht. Ze lachen en eten van de picknick die ze mee hebben gebracht. Ze schrijven zaken op in een zwart boekje, terwijl ze drinken en nog meer praten. Wanneer het wat donkerder begint te worden, besluiten ze recht te staan en zien we alleen nog hun benen. De camera volgt de twee paar benen wandelen. Er wordt duidelijk nog steeds goed gepraat en gelachen, terwijl de twee jongens door het bos wandelen. De camera stijgt langzaam, zodat duidelijk terug Jef en K zichtbaar worden. De zon zien we achter de bomen hangen, terwijl de jongens verder wandelen, maar de camera blijft hangen. Wanneer de jongens uit het beeld verdwijnen, stijgt de camera boven de bomen en de zon hangt laag.

SMOOTH CUT TO:

EXT. AUTOSTRADE - VALAVOND:

De camera daalt een beetje en toont de twee gasten die tegen de boom op de heuvel leunen, terwijl ze naar de auto's kijken. Er is even geen gesprek, alleen het verkeer valt te horen. De camera flitst naar een vooraanzicht en de twee gasten kijken gewoon naar voor, terwijl de laatste zonnestralen hun gezichten strelen. Na zo even te zitten, kijken ze naar elkaar en begint hun gesprek weer. De camera flitst weer naar hun

ruggen en *stijgt dan weer langzaam op*. De auto's zijn gereduceerd tot lijntjes licht.

SMOOTH CUT TO:

EXT. STRAAT - NACHT:

De camera ligt op de grond en de jongens lopen onder de straatlichten door. Beiden gaan ze op in het gesprek, terwijl ze blijven voortwandelen tot in de verte. Het beeld heeft er nog nooit zo levendig uitgezien.

SMOOTH CUT TO:

INT. SLAAPKAMER - NACHT:

De camera kijkt naar een spiegel die de rug van Jef toont. Hij is duidelijk aan het werken op zijn computer. Zijn deur is gesloten en het enige licht in de ruimte komt van zijn computerscherm en een simpele bureaulamp. *De camera gaat steeds dichterbij en dichterbij naar de spiegel*. Jef trekt ons aan. We blijven staren naar zijn rug en we horen het getyp. Hij is aan het schrijven. Plots *verschuift het beeld een beetje* en we zien het zwart boekje voor hem liggen.

CUT TO:

EXT. AUTO - NACHT:
donkere randen

Jef stapte uit zijn auto en kijkt rond. Geen enkele andere auto valt te zien. Hij staat net in de tunnel, maar hij staat stil. Er komt rook van onder zijn auto, maar hij blijft rondkijken. Uiteindelijk staart hij naar het verre uiteinde van de tunnel.

CUT TO:

INT. TRAM - OCHTEND:

Jef kijkt naar de deur van de tram en ziet K opstappen. Er verschijnt onmiddellijk een glimlach op zijn gezicht en wanneer K zich neerzet, beginnen ze spontaan te praten. Toch verdwijnt langzaam de glimlach van het gezicht van Jef en ook het beeld wordt donkerder. De ogen van Jef worden waterig, terwijl *de camera inzoomt*. Een traan rolt uit zijn oog. *De camera schuift naar achter*, waardoor beide gasten terug in beeld komen, maar K reageert niet. Geen knuffel, niets...

CUT TO:

EXT. AUTOSTRADE - VALAVOND:

Jef zit op de heuvel en staart naar de autostrade. De constante stroom fascineert hem. Hij draagt een koptelefoon en

zijn muziek kunnen we zacht horen. De auto's doen hun lichten aan en de zon gaat onder. De ogen van Jef kijken smekend naar hoe de zon zakt...

FADE OUT TO BLACK:

FADE IN:

EXT. AUTOSTRADE - OCHTEND:

We zien plots het silhouet van Jef lopen van de ene kant van de heuvel naar de andere, terwijl de auto's in een file staan achter hem. Wanneer het silhouet uit het beeld verdwijnt, blijft het beeld nog even staan en zien we de boom bewegen op de wind.

CUT TO:

EXT. AUTO - NACHT:
donkere randen

Jef begint te wandelen door de tunnel. De lichten flikkeren boven hem, maar zijn gezicht vertoont geen emotie. Hij wandelt op de derde rijstrook, maar zigzaggend.

CUT TO:

EXT. STRAAT - OCHTEND:

We zien Jef lopen door de straat. De lichten staan niet aan en nu zijn er wel nog andere mensen waar hij zich tussen moet wurmen. Jef verdwijnt vrij snel terug uit het beeld.

CUT TO:

EXT. TREINSTATION - OCHTEND:

Jef komt aangelopen bij een treinstation, maar hij heeft de trein gemist. In de verte tussen de gebouwen zien we nog de stoom van een trein, maar al snel vreet de horizon ook dit laatste teken van K op.

CONTINUOUS CUT TO:

EXT. AUTO - NACHT:
donkere randen

De lichten van de tunnel flikkeren wat heviger en Jef stopt plots met wandelen. Hij staat op de pechstrook en staart voor zich uit, terwijl de *camera even rond hem draait*. Een traan rolt over zijn wang.

CONTINUOUS CUT TO:

EXT. TREINSTATION - OCHTEND:

Hoe meer de rook verdwijnt, hoe donkerder het beeld wordt. Jef kijkt even nog naar het perron, maar er is geen teken meer terug te vinden van K. Hij is weg.

CONTINUOUS CUT TO:

EXT. AUTO - NACHT:

Jef kijkt even naar boven en voor een seconde is er weer even normaal licht, maar dan valt het volledig weg.

CUT TO BLACK:

FADE IN:

INT. SLAAPKAMER - NACHT:

Jef valt in slow-motion in zijn bed. De lakens omarmen hem. Hij sluit zijn ogen niet. Zijn deur is gesloten en het enige licht komt van zijn computerscherm dat hem wel lijkt te roepen, maar hij heeft er geen aandacht voor. Hij draait zich op zijn zij, maar trekt het laken niet over hem. Hij krult zich op in een bol en een lichte schok gaat door zijn lijf, alsof hij aan het snikken is. De camera gaat heel langzaam verder weg zodat Jef nog kleiner wordt, maar hij blijft schokken.

FADE OUT TO BLACK:

FADE IN:

INT. TRAM - AVOND:

De camera kijkt naar Jef. Het raam achter hem is donker. Hij draagt zijn koptelefoon en we horen in de verte zijn muziek. De camera plakt tegen de grond en *gaat langzaam naar achteren*. Jef wiebelt een beetje door het bewegen van de tram. Hij zit alleen op een bankje en hij kijkt voor zich naar de lege stoelen. Zijn ogen zijn leeg. Er is niemand te zien op de tram. Hij kijkt even in het raam voor zich naar zichzelf, maar hij laat zijn hoofd zakken. De camera kijkt even door de lange tram met maar één iemand erop en plots gaan de lichten om te beurten uit tot het volledig donker is. Een zucht.

CUT TO:

EXT. AUTOSTRADEN - VALAVOND:

De camera kijkt zijdelings naar Jef. *De camera draait langs achteren rond hem en stopt recht achter hem*. De camera staat een beetje boven Jef en hij kijkt weer naar de autostrade. De zon schijnt rechts vanonder in het beeld en de lichten van de

auto's en vrachtwagens springen aan, wanneer de zon ondergaat. Voor de autobaan is er ook een treinspoor waar af en toe een trein passeert. Ze worden allemaal lijntjes van licht. De camera springt naar het gezicht van de jongen en we zien dat hij geen emotie vertoont. Hij kijkt gewoon simpelweg naar het leven rondom hem, maar hij weet niet hoe hij zich hierbij voelt. Alles beweegt zonder hem. Er gaat een wind door zijn korte haren. Hij sluit zijn ogen even en zucht. We horen de auto's even door zijn muziek breken en dan wordt het beeld zwart en is het stil.

CUT TO:

EXT. STRAAT - NACHT:

Jef wandelt door een straat met oranje straatlichten. De camera volgt hem van de lucht, maar hij is niet het midden van het beeld. Auto's rijden naast hem voorbij en een tram passeert. De camera flitst naar zijn gezicht. Jef wandelt richting de camera en de camera wandelt achteruit in een trackshot. Zijn gezicht krijgt meer definitie door de straatlichten en de koplampen van auto's. Jef kijkt even op en staat stil. Hij staat recht onder een straatlamp, maar de camera drift verder weg. Jef staart naar het licht, maar plots valt het uit...

CUT TO BLACK:

FADE IN:

INT. EETKAMER - NACHT:

De camera staat in het gezicht van Jef, terwijl hij voor zich uitstaart. De camera gaat langzaam naar achter. Zijn familie schrobt het eten weer op. Hij besluit een kippenvleugel van zijn bord te nemen en brengt het naar zijn mond. Hij neemt een hap en laat het weer vallen. Het gepraat lijkt hem te irriteren, dus hij zwijgt. Hij heeft niets te zeggen wat de rest interesseert. Of misschien heeft hij wel gewoon in het algemeen niets te zeggen... Hij laat zijn hoofd wat zakken in het duister.

CUT TO:

INT. SLAAPKAMER - NACHT:

Het beeld is zwart, maar een deur wordt geopend, waardoor we een silhouet de kamer zien betreden. Hij sluit de deur weer achter zich en wandelt blindelings naar zijn computer. Wanneer zijn computer aanspringt, draait de camera om Jef weer te tonen. Zijn gezicht lijkt even op te leven. Hij zet zich neer en begint te schrijven. De camera kruipt langzaam naar hem

toe tot we alleen nog maar de bovenkant van zijn rug zien en zijn hoofd. De camera flitst naar zijn gezicht en we zien tranen over zijn wangen glijden terwijl hij schrijft. Hij laat de tranen gewoon gaan, terwijl hij blijft schrijven. *De camera stijgt een beetje* en toont het lege bed achter hem en zijn hoofd verdwijnt uit het beeld, maar we horen het getyp nog steeds.

CUT TO BLACK:

CUT TO:

EXT. AUTO - NACHT:

donkere randen

Jef wandelt door de donkere tunnel, hopend om het licht tegen te komen. Hij wandelt verder en verder, maar het uiteinde blijft steeds zover weg. *De camera volgt hem* en toont beelden van zijn bezweet en afgepeigerd lichaam. Het enige licht komt van achter hem van de koplampen die nog half werken. Voor de rest is het compleet donker in de tunnel. Hij wandelt naar het licht. De camera toont vervolgens zijn silhouet langs achteren afsteken tegen het licht van het einde van de tunnel, terwijl hij voort blijft wandel.

FADE OUT TO BLACK:

FADE IN:

INT. TRAM - OCHTEND:

De camera staat op zijn gezicht gericht. Wallen hangen onder zijn ogen en zijn korte haren liggen in de war, maar hij besteedt er geen aandacht aan. Hij heeft weer zijn koptelefoon aan en staart voor zich uit. Mensen stappen op en van de tram, maar de camera kijkt alleen maar naar de schoenen en benen. Er is een constante stroom, maar Jef lijkt er geen deel van uit te maken. Het gelach van groepjes mensen irriteert hem. Mensen leunen tegen elkaar en hij ergert zich aan alles. Voor de eerste keer weerspiegelt zijn gezicht even zijn gedachten en hij kijkt geïrriteerd op. Hij kijkt rond. De camera hangt boven hem, terwijl hij probeert de ruimte te begrijpen. Er komen flitsen van hoofden en plots zet Jef zich recht en stapt hij af met een glimlach op zijn gezicht. *De camera volgt zijn beweging*, maar de deur van de tram sluit voor de camera. *De tram rijdt met de camera weg*. En Jef staat even stil op het perron vooraleer hij terug begint te wandelen.

CUT TO:

INT. METRO - OCHTEND:

Jef wandelt weer door de massa, maar nu heeft hij plots een glimlach op zijn gezicht. *De camera volgt hem in een trackshot.* Hij ziet de straatmuzikant zitten en hij besluit zijn koptelefoon af te nemen om te luisteren naar de wereld rond hem. *De camera verplaatst naar zijn gezicht.* Jef blijft even bij de muzikant staan vooraleer hij voortmaakt. *De camera blijft staan en volgt hem zo van een afstandje,* terwijl hij de trappen opwandelt naar de buitenwereld en uit het beeld verdwijnt.

CUT TO BLACK:

FADE IN:

EXT. AUTOSTRADEBAAN - OCHTEND:

De camera toont dauwdruppels die over de grassprietten rollen. *De camera zoomt langzaamaan uit.* Het begint rustig te regenen. En we zien Jef weer tegen de boom zitten. Zijn T-shirt is nat en hij heeft zijn koptelefoon aan, terwijl hij rustig voor zich uitstaart. *De camera gaat langzaam naar achter* en begint de hele heuvel te tonen met de stad achter hem, de autostrade voor hem met het treinspoor. *De camera begint te focussen op het treinspoor.*

SMOOTH CUT TO:

EXT. TREINSPOOR - OCHTEND:

Jef wandelt plots het beeld in en de camera flitst naar zijn gezicht. De regen bereikt een toppunt. *De camera blijft staan* en toont Jef die de sporen betreedt. Hij kijkt even voor een seconde naar zijn voeten, maar vervolgens begint hij tussen de sporen te wandelen. De camera toont hem in het midden van het beeld, terwijl hij wegwandelt, maar plots verschijnen er koplampen achter Jef en we zien enkel nog het silhouet van Jef.

CUT TO BLACK:

FADE IN:

EXT. AUTO - ZONSOPGANG:

donkere randen

De camera volgt een witte lijn van de autostrade. Ze begint langzaamaan te kantelen en we zien Jef in de opening van de tunnel staan.

CONTINUOUS CUT TO:

EXT. TREINSPoor - OCHTEND:

De camera kijkt naar de grijze wolken en regendruppels vallen in de lens. Plots flitst de camera naar een bovenaanzicht van Jef en de treinsporen die naast hem liggen. Regendruppels blijven vallen en *de camera zoomt langzaam in op zijn gezicht.*

CONTINUOUS CUT TO:

EXT. AUTO - ZONSOPGANG:
donkere randen

De camera vliegt naar Jef en doet een halve draai zodat we van een afstand naar zijn gezicht kijken. We kunnen al van deze afstand waardering zien. Hij opent langzaam zijn armen, alsof hij het licht en de warmte opneemt. De camera zoomt langzaam in.

CONTINUOUS CUT TO:

EXT. TREINSPoor - OCHTEND:

De camera toont alleen nog maar het bovenlichaam van Jef, terwijl ze *nog blijft inzoomen*. Jef opent zijn ogen rustig. De regendruppels blijven vallen, maar het interesseert hem niet. Hij knippert eens en een glimlach verschijnt op zijn gelaat.

CONTINUOUS CUT TO:

EXT. AUTO - ZONSOPGANG:
donkere randen

De camera staat ook hier op zijn gezicht en *blijft inzoomen*. Hij glimlacht en opent dan pas zijn ogen. Hij knippert eens en roept dan plots iets.

CUT TO BLACK:

THE END